

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на рої вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ОРГАНІЗАЦІЯ І ТІ ПРЕСА.

ОРГАНІЗАЦІЯ БЕЗ ОРГАНУ — ЦЕ ЛЮДИНА БЕЗ ЯЗИКА.

Не можна ні на хвилину уявити собі якої-б то не було організації, що не мала б свого друкованого органу. Такої організації, що гуртувала б довкола себе більші групи людей в різних місцевостях країни і не мала б свого друкованого слова, нема віде.

Така ж організація, що хоче бути масовою, що старється мати контакт з людьми поза своїм членством, мусить мати свій друкований орган. Це прекрасно розуміють буржуазні політичні та економічні організації, це розуміють релігійні секти, годуючи їх керівників, це розуміють театральні, музичні, письменницькі та інших фахів артистичні об'єднання.

Після величезних газет, що є органами даної організації, міряють силу тої організації. Після розповсюдження її газети, міряють вплив даної організації на маси.

Візьмемо тепер органи наших організацій в Канаді. На першому місці, як дійсний революційний борець працюючих цієї країни за визволення її з кігтів капіталу — стоїть Комуністична Партія Канади.

ОРГАНІЗАЦІЯ І ЇЇ СВ'ЯЗОК З РОБІТНИЧИМИ МАСАМИ.

Щоб мати цей зв'язок з масами, треба, щоб ті маси знали про існування такої партії — це перше; друге — щоб знали про її завдання і характер; третє — щоб чули про її діяльність.

А найголовніше, це те, що тут робітник мусить йти до організатора, отже до партії, а не партія до него. А на це спробиється тільки вже до певної міри свідомий робітник.

ДРУКОВАНИЙ ОРГАН — ЦЕ ЛУЧНИК ПАРТІЇ З ПРАЦЮЮЧИМИ.

Вихід тут може бути тільки один: що роль має виконувати друкований партійний орган. В цьому випадку його ніхто не замінить. Той не лише в цьому. Щоб підтримувати сталій зв'язок між своїм членством — партія мусить мати свою газету.

Отже Комуністична Партія Канади не є тільки краєвою, але й інтернаціональною організацією працюючих. Такою вона є і по своєму внутрішньому складі. В ній, як ми вже згадували, звучать робітничі рідні національностей. З них фінляндські і українські робітники, як численніші від робітників інших національностей, творять свої янкові секції, а

всі відділи робітників інших національностей існують коло головного тіла — англійської частини партії. Однак Центральний Виконавчий Комітет для цілої партії один, як один Центральний Виконавчий Комітет і в Комуністичному Інтернаціоналі, якому підпорядковуються всі Ц.К. компартій різних країн.

Так само для цілої Комуністичної Партії Канади з її янковими секціями та поодинокими янковими відділами величезно є тільки один центральний орган — "Воркер". Це є янкі цілої партії, який говорить до всього членства, який є лучником самої партії з компартіями інших країн.

ЧОМУ ТЯЖКО ІСТІНУВАТИ КОМУНІСТИЧНИМ ГАЗЕТАМ.

На початку ми сказали, що значіння друкованого слова не розуміє загальна маса працюючих. Не тільки загальна маса, але й не всі члени самої Компарті розуміють це новий значіння органу своєї партії. Воно й не диво. Бо не всі ще члени комуністичної партії є комуністами. Багато нас, може навіть велика більшість, є ще лише учениками комуністичної школи й то може першої класу.

З другого боку, треба признати, що в капіталістичній системі найтяжче існують комуністичним газетам взагалі. Це тому, що вони, по перше — спіраються на найбільш бідніші робітничі верстви. Привілейні робітничі верстви, вся така янкі робітничая аристократія — комуністичні газети не піддержать.

Найкращий приклад цьому маємо в майнерських околицях на сході й заході Канади. Дістрікти 18-ий і 26-ий Юнайтед Майн Воркерс оф Америка були завжди найрадикальнішими організаціями в канадському робітничому русі.

ПОМОЖІМ ОРГАНОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ — "ВОРКЕРОВІ".

Попередню "Воркер" діставав без допомоги від робітництва цих юній й заході Канади. Дістрікти 18-ий і 26-ий Юнайтед Майн Воркерс оф Америка були завжди найрадикальнішими організаціями в канадському робітничому русі.

Але в наслідок цього сам "Воркер" опинився в тяжкому фінансовому стані. А це ж янкі нашої політичної партії! Чи він повинен замовкнути на вітку ворогам робітництва? А чи ж ми не читали вже передчасної вітки патріотичних постників на шпальтах "Укр. Голосу"? Ні, він не замовкне! Все членство Компарті Канади без ріжничих янкових секцій чи відділів, в тому числі і українське, повинно негайно поспішити за допомогою бовесому органу партії.

За діло, товариші! Приєднуймо "Воркерів" передплатників, колективно залегну передплату, збираймо пресовий фонд, поширюймо його між позарядними робітниками. Робім це зараз, бо поміч потрібна негайно!

Робітник.

ЩО ТАКЕ КОНЦЕРН СТІНЕСА.

Часто ми читаємо про капіталістичні синдикати, трести, концерни, картелі, тільки не всі уявляємо собі величину їх багатства і ролі, а багато не знаємо навіть суті цих термінів. Це є те, що щодня, як на зливі величезних капіталістичних об'єднань у всекраєвому розмірі, а часто і в міжнародному.

Концерн — це злука кількох, або й кількохнайдіть великих промислових фірм з різних галузей промислу в одну велику комбінацію для усунення конкуренції між собою і для захоплення повного монополю на внутрішньому і міжнародному ринку. Іншими словами, це є злука капіталістів для безконтрольного висиску працюючих.

Захопивши в свої руки ціле економічне життя країни, ці концерни тимчасом стають парамі і політичного стану в державі. Але й концерни не вічні. На них також приходить чорна година. А це тоді, коли в країні, скажемо, розвивається паралельно два концерни. Між ними тоді йде боротьба за монополію, за першество. Або, коли одна країна стає півколонією другої капіталістичної країни і до неї приходить капітал концерну тої країни.

Отже, що це за всемогутній

чній в 1923 році, коли він заложивав різні, банкротуючі німецькі підприємства.

Тепер телеграми доносять, що цей концерн банкрутує, розпадається. Проповідники вільної торгівлі, буржуазні та соціал-утодовські економісти можуть зроби́ти з цього висновок, що коли цей концерн розлетиться на кількасот дрібних підприємств, з яких він є зліпнений, то монополія в Німеччині знову заміниться вільною торгівлею, збудуваною на конкурентній, даремній надії. Колесо історії назад не крутиться.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ЛІТЕРАТУРНОГО НАТЯГАННЯ.

(Копія листа до редакції газети "Вісті" В.У.Ц.В.К., присланого до редакції "Укр. Роб. Вістей" т. Панчем, пролетарським письменником на Україні.)

Шановний тов. Редакторе! Українська еміграція, за кордоном суща, випробувавши безуспішно всі можливі способи, від гетьмана й до газетних інформацій включно, для боротьби з Радвладдою на Україні, взялася, напевно, за останній спосіб. Спосіб цей мусить наочно показати отарі емігрантів "справжній стан відносин на Радянській Україні" вже не інформаціями "із самих певних джерел", а власними творами більшовицьких письменників.

Для цього емігрантська преса почала "друкувати в своїх злочасних органах твори наших пролетарських письменників. Першим зривив це "Літературно-Науковий Вістник" у Львові, який в жовтні 1924 р. без всякого дозволу, передрукував мого оповідання написане в 1922 р. — "Зелена Трясовина", додавши до цього коротеньку примітку, що робить ся це, ніби, для ознайомлення з новою літературою та задля реванжування з альманахом "Плуг", який надрукував із "Л.Н.В." оповідання В. Стефанюка. Згодом той-же журнал передрукував і оповідання М. Хвильового — "Слово".

"ПАТЕНТОВАНІ СПОСОБИ".

(На увагу "Українському Голосові" і всім українським "патріотам", на еміграції сущим.)

(Стаття для "У.Р.В." з Радянської України.)

З кожним днем наше сміття, яке вимела соціална революція поза межі України і яке поглинає на еміграції обурення з "варшавське сміття", все більше й більше тратьте надію на свою перемогу.

Випробувалися для цього такі засоби, як гетьманство "с рачувальством на шість лет" і "Висока дирекція" теж "с рачувальством", але вже менший час, і "петлюрида" і інформація "із самих авторитетних джерел" і т. д.

Висше наведені цифри про концерн Стінеса відносяться до 1922 року, а з того часу він шалено розвивався, головню під час фінансової кризи в Німеч-

ні; або — в Німеччині бере верх якийсь інший концерн і ломить Стінеса.

Останнє є більш правдоподібно. Ілля Доса, за яким стоїть концерн Моргана, що в альянській політиці в Німеччині спаділак в французьким і англійським капіталом — може бути тим противником, що поборює концерн Стінеса, Німеччина тепер є наших колонійсько альянських капіталістів.

Остаточню усунути всі капіталістичні концерни і їх монополію може тільки соціална революція.

Волинцев.

бона українська держава і що він дає місце кожному, хто служить цьому ідеалові, передрукує низку оповідань і поезій наших пролетарських письменників: М. Хвильового, С. Пилипенка, В. Сосюри, О. Слісаренка і ин., додаючи до деяких і свої специфічні коментарі.

Але видно й цього способу замало, щоб вплинути на затуркані голови наших "землячків", тоді газета "Український Голос" в Канаді, в ч. 18, 1925 р. пасмикує із мого оповідання "Зелена трясовина" окремих фраз і уривків, супроводить все це своїми чорносотенними тлумаченнями і друкує під заголовком "Із комуністичного раю".

Висловлюючи своє обурення з такого ганебного поведіння й використовуювання в такий спосіб нашої пролетарської літератури, я посліа до всіх "Л.Н.В.", "Українських Голосів" і иншої "патріотичної" наволочі запевнення, що й цим "патентованим способом" їм не досягти своєї мети.

Відоображаючи, крім позитивних і негативних явища нашого життя, ми цим самим ставим Вас, панове, перед фактом, що лише радянська влада може без страху викривати свої болячки. Петро Панч.

мови до літературної частини ми читаємо: "Вступуючи в третій рік видання нашого альманаху, не потрібно висвітлювати свого "вірую". Воно зосталося те саме. Наш ідеал: незалежна соборна українська держава... даємо місце кожному, хто служить цьому ідеалові". (Це вже наше підкреслення. — П. П.) На другій сторінці в примітці до заголовку між іншим сказано: "Редакція дає тут вибір із кращих безбуржуазних і поетів наймолодшої формації". Себто, хто слуджить їхньому ідеалові — соборна українська держава?

І от серед тих, "хто слуджить", ми зустріраємо більше десятка творів наших пролетарських поетів і письменників: М. Хвильового (невжебо, тов. Микола, "і ти Брут"?), С. Пилипенка (а це й голова "Плугу"), В. Сосюри, О. Слісаренка, М. Семенка (значить не є даром вас бе "Плуг" і "Гарт"), Гр. Косинки, М. Рильського, В. Підмогильного й других. У Пилипенкові "шановно" редакція вбачає безумовно свою людину, бо-ж вміщену його байку: "Два коні" супроводить такою приміткою: "З останнього харківського альманаху "Плуг" виймаємо (С. Пилипенка) характеристичну байку, цікаву для нас не літературними прикметами, а політичним змістом, очевидно автор має в ній на увазі Україну й Московщину". (Кінець буде.)

КОЛЮЧКИ.

Так каже китайський генерал Фенг-Ю-Гейянг:

"Я є знаний по цілому світі, як християнський генерал. Але в останніх днях я одержав новий титул — тепер я вже "червоний". Бритійська преса від тепер буде представляти мене китайським червоним генералом. Але чи я буду знаний як християнський генерал, чи як червоний генерал, я буду поборювати англійську армію під всяким титулом".

Цей китайський генерал добре зрозумів сучасні заповіді християнства, бо в своєму наказові до війська каже: "Стрійся ворога здалеку, доки тобі стане амуніція, а відтак коли його багнетом, доки багнет не зломиться; після цього бий його по голові прикладом свого карабіна; а коли й приклад розколиться, души його".

Культурним європейським християнам з приводу цього можна тільки сказати: якого виковали, такого й маєте.

"Суд над еволюцією в Дейтоні" — каже Сквікс — варте для "Злучених Держав" 10 літ освіти!

Американський журналіст Артур Брісбен каже, що навіть зло і дурноста мають добрі сторони... Бо після розправ над еволюцією в Дейтоні читачі примусили американські публічні бібліотеки замовити багато книжок про еволюцію. Хочуть знати, яку науку заборонено в Тенесі.

Ще про свої "вчених" треба сказати... щоб не гнівалися.

Осип Назарук каже: "Є тільки одна Україна а представник її один правий гетьман".

Хіба-ж хто каже, що є сім України?

Чому той "один правий представник України" — гетьман не живе на Україні?

Від коли Назарук став редактором "Сичи", вона зійшла на такий формат, що на цвячку нема що повісити.

Ці пани міністри до чого-б не взялися, то зроблять пшкк.

Редакторів "Канад Українця": На того бреші, чий хліб їси.

Куркуленко.